

عنوان مقاله:

تاثیر شاخص توسعه انسانی بر نرخ ازدواج در کشورهای منتخب عضو OECD و غیر OECD

محل انتشار:

فصلنامه زن و جامعه، دوره 15، شماره 58 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ابوالفضل شاه آبادی - استاد گروه اقتصاد، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصادی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

فاطمه سادات حسینی - کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصادی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر شاخص توسعه انسانی بر نرخ ازدواج در کشورهای منتخب عضو OECD و غیر OECD انجام گرفته است. روش: روش این پژوهش از نوع پانل دیتا و جامعه آماری شامل ۶۶ کشور طی دوره زمانی ۲۰۱۸-۲۰۰۰ بوده است. با توجه به هدف پژوهش، کشورها به ۲ گروه کشورهای عضو OECD و غیر OECD تقسیم شده اند. تحلیل داده ها و برآورد ضرایب با استفاده از روش «گشتاور تعمیم یافته سیستمی دو مرحله ای» و نرم افزار STATA ۱۶ انجام گرفته است. سازگاری تخمین زن GMM به فرض معتبر بودن متغیرهای ابزاری و عدم همبستگی جملات خطا بستگی دارد که در این تحقیق از آزمون هانسن-جی و آرلا-نو-باند به منظور بررسی این دو فرض استفاده شده است. یافته ها: نتایج نشان داد شاخص توسعه انسانی تاثیر منفی و معناداری بر نرخ ازدواج در دو گروه کشورهای مورد مطالعه طی دوره زمانی ۲۰۱۸-۲۰۰۰ داشته است. همچنین ضرایب زیرشاخص های درآمد و امید به زندگی نیز در هر دو گروه منفی و معنادار بوده است. نتایج تکمیلی نیز حاکی از تاثیر منفی و معنادار زیر شاخص آموزش در گروه کشورهای غیر OECD می باشد؛ اما معناداری این زیرشاخص در گروه کشورهای عضو OECD تایید نشده است. جمع بندی: تصمیم به ازدواج تنها زمانی اتفاق می افتد که از نظر اقتصادی، اجتماعی و یا حتی فرهنگی منطقی به نظر برسد. با توجه به نتایج این تحقیق، شاخص توسعه انسانی و زیرشاخص های آن تاثیر منفی و معناداری بر نرخ ازدواج در هر دو گروه کشورهای مورد مطالعه داشته است و تفاوت معناداری از این منظر بین دو گروه کشور وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

نرخ ازدواج، توسعه انسانی، امید به زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2041280>

